

עפ"ת (חיפה) 10637-11-25 - נבאא אבו נאסר נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 10637-11-25 - נבאא אבו נאסר נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 10637-11-25

נבאא אבו נאסר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[13.11.2025]

כבוד השופט שלמה בנג'ו

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דין, ולפי ההלכה הפסוקה, לצורך שקילת הסעד המבוקש, על בית המשפט לשקול בזהירות את סיכויי הערעור.
 2. תחילה אבהיר, כי לפי פסיקת בית המשפט העליון, הפסקת ביצוע עונש של פסילת רישיון תיעשה במקרים חריגים ביותר, לאור האינטרס הציבורי המידי בביצוע עונש הפסילה, ובהתחשב בכך שאין מדובר בפגיעה בחירותו של אדם [ע"פ 3839/23 טל סמוילוב נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (28.5.2023); ע"פ 8550/20 אסכאפי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.12.2020); ע"פ 7940/20 מטר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.11.2020); ע"פ 2397/10 פרל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (19.4.2010)].
 3. חוששני שעניינו של המערער אינו נמנה על אותם מקרי קיצון המצדיקים סטייה מכלל זה.
 4. מדובר בדוח שנרשם למערערת עקב נהיגה ברכב שלגביו ניתנה הודעת איסור שימוש. במילים פשוטות: ניתנה הוראה חוקית האוסרת את הנהיגה ברכב שהורד מהכביש בשל ליקויים שנמצאו בו, בהתאם להוראות סעיף 308(א) לתקנות התעבורה. השוטר מסר את הדוח וההזמנה למשפט לידה של המערערת לאחר שעצר אותה בדרכים.
 5. למרות קבלת ההזמנה לידה, לא התייצבה המערערת למשפט, ונשפטה בבית המשפט קמא בהעדרה.
 6. נראה כי העילות לביטול פסק הדין בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ לא הוכחו די צורכם, כפי שאבהיר להלן - סיבה מוצדקת ומבוססת להעדרות המערערת מהדין, לא הובאה בפני בית המשפט קמא; ואשר לחשש לעיוות דין, לא הוצגה בביהמ"ש קמא ראיה על כך שהגוף שאסר את השימוש ברכב, התיר את הנסיעה ברכב עד לתיקון הליקויים, כנטען, ואף בפני ביהמ"ש זה לא התבקשה הגשת ראיה כזאת. אשר לחשש לעיוות דין בשל העונש שהוטל, אציין, כי עונש הפסילה של 3 חודשים שהוטל על המערערת, הוא עונש הפסילה המינימלי המתחייב על פי חוק.
 7. לפיכך, בנסיבות אלה חוששני שלא אוכל להעתר לבקשה לעיכוב ביצוע, וככל שלא הופקד הרשיון יש להפקידו בתיק התעבורה מושא גזר הדין, לאלתר.
- ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"ו, 13 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.